Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26088
Copyright: Admont, Benediktinerstift

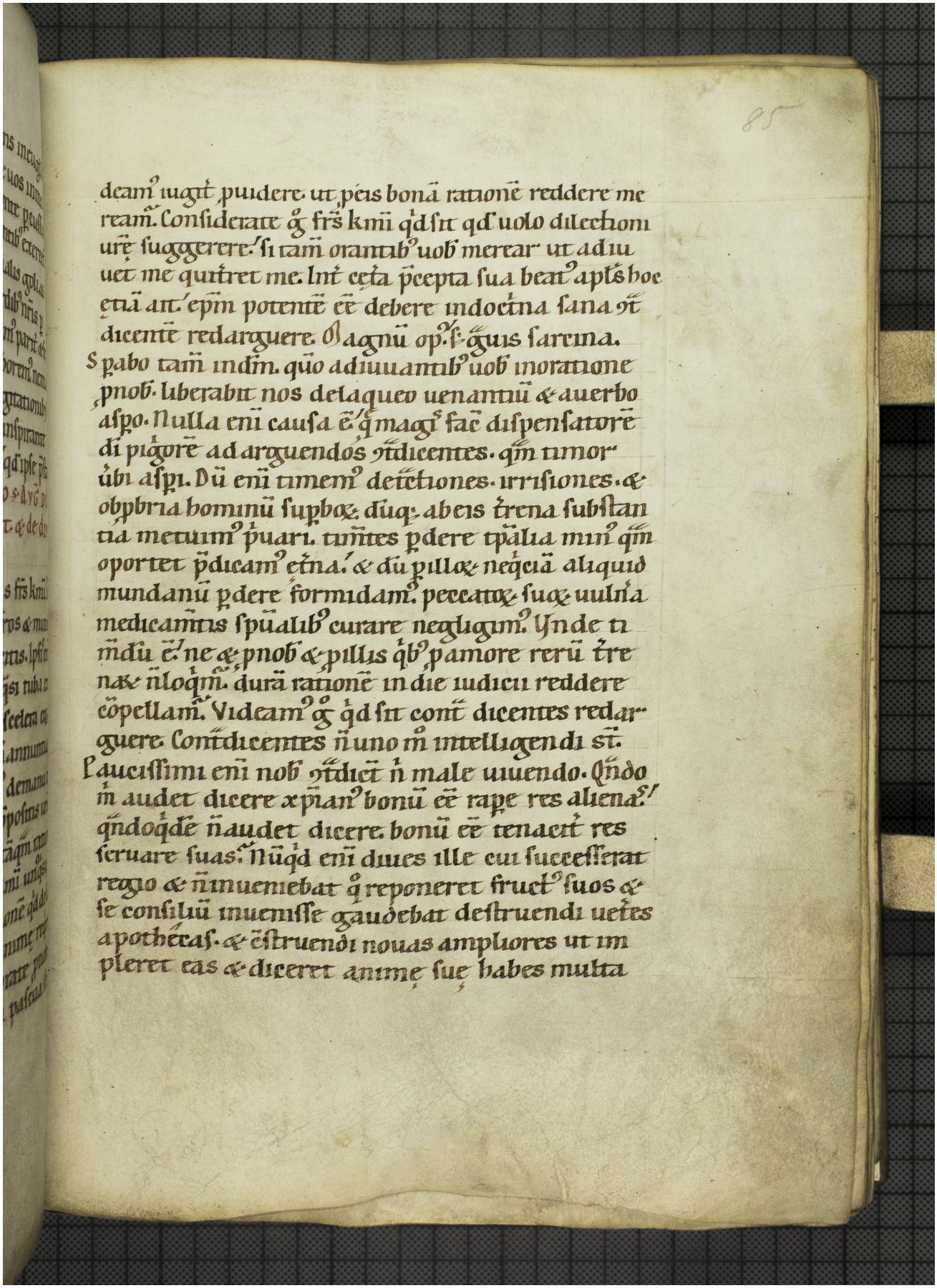

85

deam⁹ iugit puidere. ut peis bona ratione reddere me
ream. Considerate q̃ frs kmi qd sit qd uolo dilectioni
ure suggerere. si tam orantib⁹ uob⁹ mereat ut adiu
uet me qutiret me. Int ceta pceptа sua beat⁹ apls hoc
etiā ait. epm potentē ee debere indoctina sana et
dicente redarguere. O agnū op. s. ꝗ guis sarcina.
S pabo tam indm. quo adiuuantib⁹ uob⁹ in oratione
pnob⁹. liberabit nos de laqueo uenantiū & a uerbo
aspo. Nulla enī causa e. q magis fac dispensatore
di pigore ad arguendos ꝗdicentes. qm timor
ubi aspi. Dū enī timem⁹ detractiones. irrisiones. &
obpbria hominū supbor. duq; ab eis trena substan
tia metuim⁹ puari. tantes pdere tpalia min⁹ qm
oportet pdicam⁹ etna. & du pillor neqciā aliquid
mundanū pdere formidam⁹. peccatorq; suor uulnia
medicamtis spualib⁹ curare negligim⁹. Vnde ti
mdū e. ne & pnob⁹ & pillis qb⁹ p amore rerū tre
nor nloqm. dura ratione in die iudicii reddere
copellam. Videam⁹ q̃ qd sit cont dicentes red ar
guere. Contdicentes ñ uno m intelligendi st.
Paucissimi enī nob⁹ ꝗdiet n male uiuendo. Qndo
m audet dicere xpian⁹ bonū ee rape res aliena.
qndoqde ñ audet dicere. bonū ee tenaciet res
seruare suas. Nūqd enī diues ille cui successerat
regio & ñ inuenebat q reponeret fruct⁹ suos &
se consiliū inuenisse gaudebat destruendi uetes
apothecas. & estruendi nouas ampliores ut im
pleret eas & diceret animę sue habes multa